

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 131/18
V Luxemburgu 13. septembra 2018

Rozsudok vo veci C-369/17
Shajin Ahmed/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Osobu nemožno vylúčiť z oprávnenia na doplnkovú ochranu, ak sa považuje za osobu, ktorá sa dopustila „závažného trestného činu“ len na základe trestu uloženého podľa práva dotknutého členského štátu

Vnútroštátny orgán alebo súd rozhodujúci o žiadosti o doplnkovú ochranu musí posúdiť závažnosť trestného činu tak, že v plnom rozsahu preskúma okolnosti týkajúce sa dotknutého individuálneho prípadu

V roku 2000 bolo pánovi Shajinovi Ahmedovi, afganskému štátnemu príslušníkovi, priznané v Maďarsku postavenie utečenca z dôvodu stíhania, ktoré mu hrozí v jeho krajine pôvodu. V rámci trestného konania, ktoré sa proti nemu neskôr začalo v Maďarsku, požiadal, aby konzulát Afganistanu bol v plnom rozsahu informovaný o obvineniach, ktoré boli voči nemu vznesené. Keďže sa maďarské orgány domnievali, že zo žiadosti pána Ahmeda, ktorú dobrovoľne zaslal svojej krajine pôvodu, možno vyvodiť, že nebezpečenstvo stíhania pominulo, v roku 2014 mu odobrali jeho postavenie utečenca.

V roku 2016 maďarské orgány v rámci nového správneho konania¹ zamietli žiadosť pána Ahmeda tak v súvislosti s priznaním postavenia utečenca, ako aj v súvislosti s priznaním doplnkovej ochrany, pričom dospeli k záveru, že existuje prekážka vrátenia. Konkrétne doplnkovú ochranu nemožno priznať pánovi Ahmedovi preto, lebo existuje dôvod vylúčenia v zmysle maďarského zákona o práve na azyl, ktorým sa preberá smernica Únie o utečencoch², a to, že sa dopustil „závažného trestného činu“, za ktorý maďarské právo ukladá trest odňatia slobody v trvaní päť a viac rokov.

Pán Ahmed napadol zamietavé rozhodnutie na maďarských súdoch s tvrdením, že vnútroštátna právna úprava zbavuje správne orgány poverené jej uplatňovaním, ako aj súdy poverené preskúmaním zákonnosti správnych rozhodnutí, akejkoľvek miery voľnej úvahy, hoci výraz „sa dopustili závažného trestného činu“ použitý v smernici³ ukladá povinnosť posudzovať všetky okolnosti daného individuálneho prípadu.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Správny a pracovný súd Budapešť, Maďarsko), rozhodujúci o spore, žiada Súdny dvor o výklad tohto výrazu ako dôvodu na vylúčenie z oprávnenia na doplnkovú ochranu. Tento súd sa konkrétne pýta, či závažnosť trestného činu možno určiť len na základe uloženého trestu za daný trestný čin podľa práva dotknutého členského štátu.

V dnešnom rozsudku Súdny dvor najprv uvádza, že zo smernice vyplýva, že normotvorca Únie chcel zaviesť jednotné postavenie v prospech všetkých osôb oprávnených na priznanie medzinárodnej ochrany, a že pokiaľ ide o dôvody vylúčenia, inšpiroval sa právnymi predpismi

¹ Po tom, čo bolo pánovi Ahmedovi odobrané jeho postavenie utečenca, podal novú žiadosť o priznanie postavenia utečenca a osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu. Následne podal proti zamietavému rozhodnutiu žalobu na maďarské súdy, ktoré jeho žalobe vyhovelí a príslušným vnútroštátnym orgánom nariadili začať nové správne konanie.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

³ Článok 17 ods. 1 písm. b) smernice (dôvody vylúčenia z postavenia osoby oprávnenej na doplnkovú ochranu).

uplatniteľnými na utečencov s cieľom rozšíriť ich podľa možností na osoby oprávnené na priznanie doplnkovej ochrany.

Súdny dvor následne pripomína svoju judikatúru⁴, podľa ktorej akémukoľvek rozhodnutiu o vylúčení osoby z postavenia utečenca musí predchádzať úplné posúdenie všetkých okolností týkajúcich sa individuálneho prípadu a nemožno ho prijať automaticky. Takáto požiadavka sa musí prebrať na rozhodnutia o vylúčení z doplnkovej ochrany.

Za týchto podmienok Súdny dvor konštatuje, že hoci kritérium uloženého trestu podľa vnútroštátnej trestnoprávnej úpravy má osobitný význam pri posudzovaní závažnosti trestného činu, ktorá odôvodňuje vylúčenie z doplnkovej ochrany, príslušný orgán dotknutého členského štátu sa môže odvolávať na dôvod vylúčenia až po tom, čo v každom individuálnom prípade posúdi konkrétne skutkové okolnosti, ktoré sú mu známe na účely zistenia, či existujú vážnejšie dôvody domnievať sa, že sa na činy, ktorých sa dopustila dotknutá osoba, ktorá inak spĺňa kritériá na priznanie požadovaného postavenia, vzťahuje tento dôvod vylúčenia.

Za týchto podmienok Súdny dvor dospel k záveru, že **právo Únie bráni právnej úprave členského štátu, na základe ktorej sa žiadateľ o doplnkovú ochranu považuje za osobu, ktorá „sa dopustila závažného trestného činu“, ktorú možno vylúčiť z oprávnenia na túto ochranu, len na základe trestu uloženého za daný trestný čin podľa vnútroštátneho práva.** Príslušnému orgánu alebo súdu rozhodujúcemu o žiadosti o doplnkovú ochranu prislúcha **posúdiť závažnosť dotknutého trestného činu tak, že v plnom rozsahu preskúma všetky okolnosti týkajúce sa dotknutého individuálneho prípadu.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

⁴ Rozsudok z 9. novembra 2010, B a D (spojené veci [C-57/09](#) a [C-101/09](#); pozri tiež TK č. [111/10](#)).